

[Fuglsang.]

ger, rentepolitik og skattepolitik. Og det skyldes vel ikke mindst kræfternes frie spil med spekulation i værdierne, som tilsyneladende udgør kernen i fremskridtspartiets politik.

Derfor kan dette kun være en ganske lille hjælp, men i den situation, som vi befinder os i, har lidt jo også ret, og derfor er vi vilige til at se positivt på forslaget.

Wilhelm (VS):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede lige nu, skal jeg på hans vegne komme med et par korte bemærkninger om dette forslag. Det er selvfølgelig principielt en art erhvervsstøtte, dette her, om end i den lille skala, og det svarer jo til ordninger, der findes tilsvarende på andre erhvervsområder. Vi er overbevist om, at der kan opnås rationaliseringsgevinster ved konsulentvirksomhed af den skitserede type, også rationaliseringsgevinster, som vil være meget store i forhold til den ene million kr., som dette forslag formodes at koste, især hvis man forudsætter, at disse konsulenter — det er jo tit problemet med erhvervskonsulenter — får en vis kompetence over for alle de forskellige interesser, som de har at gøre med. Det fremgår ikke af forslaget, det er jo et kortfattet beslutningsforslag, og det skal ikke bebrydes forslagsstillerne. Men dette kompetenceproblem er altså noget af det, vi må forbeholde os at tage stilling til, når det bliver nærmere udarbejdet.

Dette, at man tror på, og det gør vi altså, at der sagtens kunne opnås en betydelig rationaliseringsgevinst, også stor i forhold til de egentlige omkostninger her, gør selvfølgelig, at man kunne sige: ja men så må de jo kunne betale det selv, de pågældende virksomheder, det drejer sig om, og det er da også et forbehold, vi gerne vil lade stå og svæve, for vores holdning til en sådan statsbetalt rationaliseringsgevinst vil naturligvis have meget at gøre med, hvem den rationaliseringsgevinst bliver til del. Vil det være muligt i den konkrete udformning af dette forslag på en eller anden måde at sikre, at det bliver forbrugere af disse produkter, af byggeri osv., og at det bliver de arbejdere, der beskæftiges i disse fag, disse rationaliseringsgevinster kommer til gode, og ikke kun virksomhederne selv, så vil vi

være meget positive over for det. Hvis det helt klart og tydeligt er rationaliseringsgevinster, som bare går i lommerne på disse virksomheder, så vil vi sige, at den million kroner kan virksomhederne lige så godt selv betale.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingomar Petersen) (RV):

Jeg vil gerne takke de forskellige partiers ordførere for den positive indstilling, man har vist til forslaget.

Jeg kan ikke takke hr. Tandrup Jensen fra fremskridtspartiet. I anledning af hr. Tandrup Jensens kritik af, at der mangler en nærmere redegørelse for omkostninger osv., vil jeg da gøre hr. Tandrup Jensen opmærksom på, at det er jo ikke et lovforslag, det er et forslag til folketingsbeslutning. Nu angriber fremskridtspartiet de gamle partier for, at nu samarbejder de; før i tiden er vi altid blevet angrebet for, at vi ikke kunne samarbejde.

Jeg takker handelsministeren for den udførlige redegørelse, der er kommet. Handelsministeren stiller det spørgsmål, om det nu er helt korrekt at sige, at disse opgaver er forsømt. Det tror jeg ikke det er; jeg tror virkelig, at der er gjort en stor indsats på området, men spørgsmålet er nok, om al den indsats, man har sat ind fra forskellige side, ikke kunne koordineres noget bedre, således at vi fik noget mere ud af det. Det tror jeg man vil opnå ved at ansætte et eller andet begrænset antal centrale konsulenter, som kunne koordinere det. Når vi ved vort forslag fra det radikale venstres side udelukkende har taget specielt dette problem med håndværket og den mindre industri frem, så er det, fordi det er et område, hvor der meget stærkt er behov for at få en centralisering og få sammenarbejdet problemerne.

De nuværende teknologiske institutter arbejder i almindelighed med en ret lille kapacitet på selve konsultationsområdet, idet de jo samtidig driver både forskning og anden undervisning, således at der kun er mulighed for at dække de allermest påtrængende behov. Der vil således ikke inden for de givne rammer være nogen større mulighed for at sætte et aktivt konsulentarbejde i gang. Herved tænker jeg på nogle konsulenter, som ganske metodisk retter henvendelse til de forskellige erhvervsvirk-